

TEATRUL

Apare în fiecare Marți

Un exemplar 10 Lei

REDACTOR:

ALEXANDRU HODOȘ

Redacția și administrația

Cluj, Piața Cuza Vodă 16

O, jerum, jerum...*)

O clipe scumpe fără griji,

Din zile de-altă dată

De ce nu străluciți și azi

Cum străluceați odată?

Zadarnic împrejur privesc

Căci urma voastră n'o zăresc, —

O jerum, jerum, jerum,

O, quae mutatio rerum!

Uitată într'un colț acum

Stă șapca prăfuită,

Și spada mândră ce lucea

De mult e ruginită.

Nici glas voios n'auzi cântând

Nici săbii nu se văd luptând, —

O jerum, jerum, jerum,

O quae mutatio rerum!

Acel ce a fost însă student

In sufletu-i păstrează

Un foc nestins ce oriși când

Cărarea-i luminează.

Trec zilele ca valuri, dar

Ne lasă scump mărgăritar, —

El nouă să ne fie

Isvor de bucurie!

*) Cântec studențesc din „Heidelberg de-altădată”.

TEATRUL NAȚIONAL DIN CLUJ: Marți 17 Noemvrie „Heidelbergul de-altădată” (premieră); Joi 19 Noemvrie „Dispărut”; Sâmbătă 21 Noemvrie „Heidelbergul de-altădată”; Duminecă 22 Noemvrie „Prăbușirea”; Marți 24 Noemvrie „Irena” (premieră).

TEATRUL DE VEST

Ideia unui teatru de propagandă la frontiera noastră apuseană a fost călduros îmbrățișată de opinia noastră publică. Sămânța acestui gând, odată aruncată în vârtoarea preocupărilor guvernamentale, n'a putut însă să rodească până acum.

Proiecte s'au făcut destule. Niciunul, din nefericire, n'a ajuns să ia ființă. S'a vorbit multă vreme despre jertfele materiale pe care ar trebui să le facă statul, ba ministerul Artelor, — unde problemele culturale au găsit adese o primire binevoitoare, — se arătase gata să rupă o bună bucată din bugetul său pentru înfăptuirea mult doritului Teatru de vest.

Cu toate aceste, lumea românească dela granița Ardealului așteaptă zadarnic. Fel de fel de trupe maghiare se plimbă dela Oradia la Satu-Mare, și dela Arad la Timișoara, iar românii iubitori de teatru, cari știu ungurește, se duc de nevoie la aceste spectacole în limbă străină. Românii cari nu știu ungurește, învață. Romanizarea, cum se vede, merge strună!

Nu vom cerceta aci pricina — sau pricinese — pentru care n'a luat ființă încă ideia Teatrului de vest. Recunoaștem că sunt nenumărate greutăți, dincolo de cele strict materiale. Dar ne vom îngădui să aruncăm în discuție o altă propunere.

Iat-o.

Dacă ne-am închipui propaganda noastră culturală subț înfățișarea unei ofensive a spiritului național asupra unor ținuturi acoperite încă de ceața străinismului, am putea duce metafora

mai departe: ofensiva are nevoie de o bază permanentă de operație. Această bază permanentă de operație ar putea fi Teatrul Național din Cluj. Cu cheltuială mult mai puțină, cu mijloace artistice ireproșabile, cu garanția unei activități neîntrerupte de șase ani, Teatrul Național din Cluj ar putea să ia asupra lui sarcina de a purta răsunetul cuvântului și al artei românești pe tot cuprinsul Ardealului. (Pentru numai de-alungul hotarului)?

Realizarea practică a acestei soluții nu s'ar lovi de atâtea dificultăți. Se înțelege, trupa de acum a Teatrului Național s'ar cădea să fie mărită (de două ori cel puțin); repertoriul actual ar urma să fie sporit; sfera de activitate considerabil lărgită. S'ar forma o echipă (sau chiar două echipe) de artiști buni, cu pricepere conduși, care s'ar așeza pentru zece-cinsprezece zile, pe rând, în diferite târguri ardele-nești, după un plan bine stabilit. Ministerul Artelor ar face mai puține sacrificii decât i-s'ar cere pentru Teatrul de vest. Turneele întreprinse de teatrele din Capitală, care nu se opresc, și așa, decât în orașele mai mari, ar fi mai puțin costisitoare.

În amănuntele lui, planul acesta ar putea să mai fie desbătut de cei în drept. Noi sugerăm numai un aranjament ingenios. Pentru transformarea lui în fapt nu se cere decât puțină bunăvoință. Nu ne îndoim, că bunăvoință se găsește...

Așa ceva s'a găsit cel puțin totdeauna.

„TEATRUL“.

C R O N I C A D R A M A T I C Ă

Prăbușirea, piesă în 4 acte de dl Ion Peretz

Bine a făcut dl Zaharia Bârsan când s'a hotărât să joace piesa dlui I. Peretz, fără să mai aștepte consacrarea ei publică pe una din scenele Capitalei. A îndeplinit în acest fel un frumos gest de inițiativă proprie față de literatura dramatică originală, curmând o neînțeleasă tradiție, care face din teatrele din provincie niște tributare ale repertoriului bucureștean.

„Prăbușirea“ a văzut deci lumina rampei, și a înfruntat sufragiile publicului, pentru întâia oară la Cluj, deși piesa se va reprezenta în această stagiune pe scena altor două teatre: la București și la Iași. Ni-s'a dat astfel prilejul să asistăm la o premieră adevărată. Noutatea reprezentației a trecut cu mult dincolo de hotarul preocupărilor locale, trezind un interes literar general.

În modul acesta, excelenta companie de artiști ai Teatrului Național din Cluj, care poate sta alături de orice altă trupă din țară, își poate da măsura adevărată a posibilităților ei de interpretare. E un nou aspect al rostului teatrelor provinciale, care nu trebuie să se mulțumească a copia ceea ce au făcut alții, ci au datoria de a îndrăzni, pașind pe propriile lor drumuri, trăind propria lor viață, culegând propriile lor succese. Începutul a fost mai mult decât mulțumitor.

Drama d-lui I. Peretz, deși cu unele lungimi și repetiri neîndemnatice din punctul de vedere al meșteșugului de a con-

strui o piesă de teatru, — se ține bine în picioare. Subiectul nu e de fel banal și personagiile trăiesc o viață reală. Sfârșitul actului I e ce-i drept cam neverosimil. În actul al doilea interesul față de conflictul însuș al acțiunii slăbește. În actul al treilea ultima scenă e de prisos. Desnodământul actului al patrulea e prevăzut. Dar soarta căsniciei soților Arcuda, zguduită de o bănuială nejustificată, emoționează; iar drama surprinde prin profunzimea ei observație psihologică.

Piesa deși are câteva cusururi, a plăcut publicului: și autorul care se afla în sală a fost călduros aplaudat și chemat la rampă. Interpretarea a fost excelentă. Dna Olimpia Bârsan a redat cu multă înțelegere nobila frământare a Mariei Arcuda, jucând scena finală cu o mare putere dramatică. D. Neamțu-Ottonel a realizat cu măiestrie silueta cinică a lui Radu Socoleanu, iar dl N. Dimitriu a interpretat cu o impresionantă sobrietate rolul lui Grigore Arcuda. În două roluri secundare, dnele Stanca Alexandrescu și Silvia Jipescu-Hodoș au fost pline de vioiciune, salvând nota veselă a piesei. Corect și sigur pe sine d. D. Psatta. Mult mai reușit ca de obicei d. A. Șerban.

Direcția de scenă a d-lui G. Mihăescu, care, modest, nu și-a înscris numele pe afiș...

ALEXANDRU HODOȘ

Moartea Teophanei

— Un fragment din piesa istorică „Bizanț”, reprezentată și pe scena Teatrului Național din Cluj —

THEOPHANA

(in chinurile morții către Zimiskes).

*Simt cum mi se risipește sufletu'n nemărginire!...
Ce divină voluptate e să mori pentru iubire!...
Mă sacrific pentru tine, dulce și adânc mister...
Doamne, ce comoară sfântă înălțat-am către cer!...
Mi-a fost sete de iubire... Mi-ați întins oțet și fiere...
Simt cum mi se stinge viața părăsită de putere...
Simt neantul cum mă cheamă... E iubirea din trecut...
Tu Ioane! Vino, Iudo, și dă-mi ultimul sărut!...
Nu!... Nu vreau să mor!... Mă'năbuș!... Aaa!...*

(cade)

PATRIARHUL

S'a stins de-acum!

ZIMISKES

Părinte!

*Înainte de-a începe săvârșirea slujbei sfinte
A solemnității noastre, cum a fost orânduit,
Să ne facem datoria pentru-aceia ce-a murit!...*

PATRIARHUL (rugându-se)

*Doamne, Dumnezeul nostru, sfânt isvor de îndurare,
Tu care le-îndrești pre toate și cu mila ta cea mare
Ierți greșiților greșeala, Tatăl nostru cel din cer,
Tu ce ocrotești de-apururi sufletele care pier,
Tu ce mântuiești slăbiciunea și o aperi de Gheena,
Tu ce-ai ocrotit pe Marta, pe Maria Magdalena,
Tu ce-ai înviat pe Lazăr, tu ce ai bine-cuvântat
Pe femeia adulteră mântuind-o de păcat,
Iar Samaritencei dându-i apă i-ai spălat prihana,
Doamne, Dumnezeul nostru, mântuie pe Theophana.
Peste trupul ei coboară mila și 'ndurarea ta,
Mult păcătuit-a 'n viață, multe i se vor ierta!*

MIRCEA RĂDULESCU

TEATRUL NAȚIONAL

SOCIETATEA DRAMATICA

Heidelbergul de altădată

Piesă în 5 acte de G. MEYER-FÖRSTER trad. de C. DENȘUȘIANU

Distribuția:

Karl Heinrich	Dl Mihăilescu Brăila
Ministra de Haugk	„ Dem. Psatta
Mareșalul	„ Const. Rusei
Baronul de Metzling	„ Arsene Popovici
Baronul Breitenberg	„ Dem. Constantinănescu
Dr. în filozofie Jüttner	„ I. Stănescu-Papa
Lutz	„ N. Neamtzu-Ottonel
Detlev	„ Mișu Ștefănescu
Karl Biltz	„ Josif Vanciu
Engelbrecht	„ Corneliu Potcoavă
De Wedel	„ Nicolae Dimitriu
Reinicke	„ Liviu Măcelariu
I. Renan	„ J. Veștea
I. Vandal	„ Alex. Rădulescu
I. Suab	„ Virgil Potoroacă
Rüder	„ Al. Jonescu Ghibericon
Kellermann	„ Virgil Vasilescu
Schöllermann	„ Alex. Șerban
Glanz	„ Valeriu Mardare
Reuter	„ Hristea Cristea
Un muzicant	„ Ghiorghiu-Dumești
Käthie	Dna Jeana Popovici-Voina
Dna Rüder	Dșoara Marcela Borsa
Dna Dörfel	Dna Nat. Ștefănescu

Studenți-Muzicanți.

SUBIECTUL PIESEI

Principele Karl Heinrich, destinat să domnească într'o zi asupra unui mic principat german, a terminat cu succes studiile în orașul său de reședință. Potrivit unei vechi tradiții a familiei domnitoare, tânărul principe urmează să plece la Heidelberg, vechea cetate de pe malul Neckerului, unde va urma câteva „semestre“ cursurile universitare.

Actul întâi ne înfățișează pregătirile de plecare ale principelui, în atmosfera glacială și severă a Palatului. Karl Heinrich va fi însoțit de valetul de cameră Lutz, un personaj foarte important, care își închipuie că totul va merge după eticheta dela Curte, și de doctorul Lüttner, profesorul principelui, care nu mai poate de bucurie că va vedea încă odată Heidelbergul tinerețelor sale.

Sosirea principelui Karl Heinrich la Heidelberg pricinuieste o serie de neplăceri sărmanului Lutz, care trebuie să-și dea sea-

DI MIHĂILESCU-BRĂILA

ma că în societatea tinerească, zgomotoasă și veselă a studenției din Heidelberg eticheta dela Curte nu prea are trecere. În schimb, doctorul Lüttner e încântat. Toate merg după pofta inimii sale, — care bate din nou ca la douăzeci de ani. Iar Karl Heinrich, rezervat și rece la început, e luat repede de vârtejul vieții studențești, cu petrecerile, cu glumele, cu cântecele și cu plimbările ei, uitând repede misiunea gravă care-l așteaptă. Principele se transformă cu o pasiune irezistibilă într'un veritabil student.

O mică idilă completează acest decor de viață fără grije. Principele Karl Heinrich se îndrăgostește, cu elanul primului amor, de blonda Käthie, nepoata hotelierului Rüder. Nimeni nu se gândește că acest vis frumos de tinerețe și de iubire se va sfârși într'o zi...

Cu toate acestea, momentul despărțirii vine pe negândite.

DNA JEANA POPOVICI-VOINA

DNA NATALIA ȘTEFĂNESCU

Ministrul Haugk sosește la Heidelberg cu un trist mesaj. În urma morței unchiului său, principele Karl Heinrich trebuie să se întoarcă acasă. Destinul său îl cheamă casă-l încătușeze pentru totdeauna în lanțurile aurite ale domniei. S'a isprăvit cu viața studentească! S'a isprăvit cu Käthie! Cei doi îndrăgostiți își iau rămas bun, făgăduindu-și unul altuia că se vor revedea în curând...

În al patrulea act suntem din nou în palatul principelui Karl Heinrich. Totul în jurul lui e trist, convențional și mohorât. Karl Heinrich, aproape un copil, e prizonierul obligațiilor sale, care i-au ucis inima și l-au prefăcut într'un mizantrop îmbătrânit fără vreme. Doctorul Lüttner, singurul lui prieten sincer, a murit.

Ceilalți sunt niște păpuși ridicole și fățarnice, care nu pot să-l înțeleagă.

Ca să mai retrăiască odată vremurile petrecute la Heidelberg, ca să se regăsească pe sine însuși, principele Karl Heinrich se hotărăște să se mai întoarcă odată acolo unde a petrecut ceasuri atât de frumoase de libertate și voieșie. Dar călătoria aceasta se execută conform programului oficial, cu ținută de ceremonie, cu discursuri comandate, cu jenă protocolară, ca o corvadă penibilă. Studenții sunt solemni și respectuoși. Cântecurile au în ele ceva melancolic. Peste toate bucuriile de altădată s'a așternut praful vremii.

Numai Käthie e tot aceea de atunci. A doua despărțire e însă și mai dureroasă ca cea dintâi. Cei doi tineri știu acum bine că nu se vor mai întâlni niciodată.

DI AL. IONESCU-GHIBERICON

Lustre de masă și noptiere, dela cele mai simple până la cele mai luxoase.

Mașini electrice pentru călcat și încălzit, cu accesorii pentru reparații.

Becuri electrice, toate mărimile, se găsesc în depozit en-gros și en-detail

La Magazinul de Candelabre pentru Ardeal S. A.
CLUJ, Calea Regele Ferdinand 11.

CITII

“Cultura Poporului”

Cea mai răspândită foaie săptămânală
din țară scrisă de distinși scriitori.

DIRECTOR: General N. Petala. **Prim-redactor** Const. Cehan Racoviță
Redacția și Administrația: CLUJ, Str. N. Iorga 6

BCU Cluj / Central University Library Cluj

SEGESVARI & Co.

STR. REG. MARIA, 25 = CALEA VICTORIEI, 10

**Cel mai mare depozit de văpsele,
lacuri și articole chimice**

EN-GROS ȘI EN-DETAIL

MARELE MAGAZIN

LUCA P. NICULESCU

SUCURSALA CLUJ, STRADA REGELE FERDINAND

Se găsește bogat asortiment de manufactură, raion
special pentru mătăsuri, stofe bărbățești și pentru
dame, raion special pentru olandă de trusouri, etc.

VANZARE EN-GROS ȘI EN-DETAIL

TEATRELE DIN CAPITALĂ

Ce se joacă la București

Astăzi Marți 17 Noembrie are loc la Teatrul Popular premiera pieselor d-lui profesor Nicolae Iorga: „Pretențioșii“ și „Meșterul Manole“.

Rolurile principale din „Pretențioșii“ sunt încredințate d-nei Getta Popa de la Teatrul Național, d-relor Silvia Cocorăscu, Nelly Oprea, Maria Nicolau și d-lor Băcleșanu, Brună, Barcarciu, Ulmeni, etc.

În „Meșterul Manole“ rolurile principale sunt jucate de d-na Ana Luca și d-nul G. Calboreanu dela Teatrul Național.

*

Premiera *Anața* noua piesă a d-nei Lucreția Petrescu se prezintă pe scena Teatrului Național Miercuri 18 Noembrie. În rolurile principale d-ra Puia Ionescu, d-na Parizlanu, d-nii: N. Soreanu, Mărculescu, Pop-Mărtian, Stăncescu, etc.

*

Teatrul Național va da trei matineuri clasice organizate de „Universitatea Liberă“ de sub președinția d-nei Sabina Cantacuzino.

Aceste matineuri vor fi însoțite de conferințe, și anume: Joi 19 Noemv. *Faust* de Goethe, cu conferința d-lui profesor M. Dragomirescu; Joi 3 Decembrie, *Nevestele vesele* de Shakespeare, cu conferința d-lui prof. Sân Giorgiu; Joi 17 Decembrie, *Prețioasele ridicole* de Molière și *Căsătoria* de Gogol, cu conferința d-lui Valjean.

*

Astăzi Marți 17 Noembrie se va reprezenta pentru prima oară la teatrul Regina Maria: „Hamlet“ cu dl Ion Manolescu în rolul prințului Danemarcei. Rolul reginei va fi jucat de dna Lucia Sturdza-Bulandra. Sâmbătă 21 Noembrie dl Tony Bulandra își va relua creația sa în Hamlet. Ofelia va fi dna Marieta Sadoveanu.

ECOURI

Pirinei

În *Romanțioșii* lui Edmond Rostand, printre multele roluri frumoase, un rol foarte important îl joacă un zid vechiu, împodobit de ederă și de flori. Acest zid desparte cele două gospodării învrăjbite.

La un moment dat, în urma dragostei aprinse a tinerilor romanțioși, unul din părinții lor se urcă călare pe zid, și ca semn că a încetat orice vrăjăbă de-acum înainte, zice cu emfază:

„Nu mai sunt Pirinei!“

Pe culoarele Teatrului nostru doi cetățeni comentau această exclamație cu un aer misterios:

— Ai văzut?. E cu politică!

— Politică și iar politică! zise celalalt, care se plimba alături de tovarășul său, distrat, cu capul în pământ. De-odată se oprește brusc:

— Adică, cum politică?

— Apoi, nu v'zuși? Pirinei?

— Ei?

— Carpații...

— Da... așa e, zise îngânduratul. Și porniră amândoi, înțelegi pe deplin.

AFARĂ DIN PROGRAM

Cine sapă groapa altuia...

Sunt câțiva ani de atunci. Se reprezintă la București comedia lui Augier: „Ginerele domnului Poirier“. Pe Poirier, burghezul îmbogățit, îl făcea d. Al. Mihalescu, un excelent artist de comedie, care joacă actualmente, cu destul succes, la Paris. Ginerele, nobilul scăpătat, era d. I. Iancovescu dela „Teatrul Mic“ din Capitală.

Mihalescu avea, pe vremea aceea, urâtul obicei de a ticlui tot felul de farse pe socoteala colegilor săi. (Nu știm dacă-și mai păstrează și azi acest obicei.) Se înțelege, farsa era cu atât mai dureroasă pentru victimă, cu cât era mai reușită.

Cu „Ginerele domnului Poirier“ n'a nimerit-o însă.

În actul al treilea, Iancovescu trebuia să primească pe scenă o scrisoare, pe care o citea apoi chiar în fața publicului. Ca să facă economie de memorie, el nu mai învățase textul pe dinafară. Textul, cași în viața de toate zilele, era cuprins în scrisoare. Într-o seară, Mihalescu, din gentilețe pentru camaradul său, făcuse și înlocuiri pe furis scrisoarea destinată lui Iancovescu punând în plic o filă de hârtie... albă. Vă puteți, închipui cu surpriză pe Iancovescu, în momentul când se pregătea să-și citească scrisoarea... Se făcuse, la față, ca hârtia!

Dar, în clipa următoare, înțelegând că e vorba de o farsă și ghicind pe autorul ei, — Iancovescu e un băiat foarte deștept

— își veni repede în fire și cu cel mai natural gest din lume întinse scrisoarea lui Mihalescu, care se afla în scenă, spunându-i: — „Te rog, fi atât de bun și citește dumneata scrisoarea asta!“

Istoria nu spune cum a ieșit Mihalescu din încurcătura în care încercase să bage pe altul...

BARITONUL TEODORESCU

Moartea baritonului Gr. Teodorescu, întâmpiată în împrejurări încă nelămurite, la New-York, în preția unei audiții hotărâtoare, a surprins și a întristat pe toți cei cari au avut prilejul să aprecieze calitățile distinsului cântăreț.

În plină tinerețe, stăpân pe o voce admirabilă, de o uimitoare rezonanță, baritonul Teodorescu avea înaintea sa un viitor strălucit. Isprăvisese liceul la Craiova acum douăzeci de ani. Făcuse studii harnice în Italia, la Milano, prin anii 1912 și 1913, apoi a luat parte activă la înjghebarul diferitelor formațiuni de Operă până când a văzut realizându-se, definitiv, visurile sale din tinerețe. Opera română a luat ființă și la București și la Cluj.

În 1919, Gr. Teodorescu a cântat o stagiune întreagă la Opera română din Cluj. Mulți își vor mai fi aducând aminte de formidabilul său Amonasro din Aida. Apoi a trecut la București, unde a obținut adevărat triumfuri cu deosebire în repertoriul wagnerian. Acum trecuse de curând Oceanul, pentru a face carieră în America. Viitorul îi surădea. Dar aripa necruțătoare a morții l-a doborât în ajunul victoriei decisive.

INFORMAȚIUNI TEATRALE

Vittoarea premieră a Teatrului Național din Cluj va fi „Irena” comedie dramatică de d. Adrian Pascu, reprezentată cu un răsunător succes pe scena Teatrului Național din Iași. Rolurile principale vor fi interpretate de d-nii Șt. Braborescu, I. Stănescu-Papa, Al. Ionescu-Ghibericon și d-nele J. Popovici-Voina Aura Fotino, Nat. Ștefănescu, etc.

Prima reprezentație va fi Marți 24 Noembrie.

*

Până după sărbătorile Crăciunului nu va porni prin Ardeal nici un nou turneu al vreunei trupe din București.

*

Pe scena Teatrului Național din Cluj se repetă zilnic „Prietenii”, amuzanta comedie a lui Sardou, care a fost atât de bine primită în stagiunea trecută.

*

Maestrul George Enescu lucrează la o mare operă muzicală: „Oedip Rege”. Ilustrul virtuos și compozitor mai are de terminat orchestrația. Opera aceasta, care va fi lucrarea de căpetenie a maestrului George Enescu, nu va fi gata decât abia peste doi-trei ani.

*

Opera Română va mai reprezenta în actuala stagiune „Dama de pică” de Tchaikowsky.

*

Teatrul slovac din Bratislava va reprezenta în stagiunea actuală o operă de Oscar Nedbal, scrisă pe un text compus de M. S. Regina Maria.

*

În actuala stagiune a Teatrului Național din Cluj se va mai reprezenta o piesă originală: „Fata din Dafin” de d-nii Adrian Maniu și Scariat Froda. „Fata din Dafin” e o fantazie dramatică în

versuri, brodată pe tema unui basm popular, cu personajii din viața modernă. Piesa s'a reprezentat pentru întâia oară la București, în iarna anului 1917, pe scena Teatrului Regina Maria.

*

La Opera Română se repetă cu multă râvnă „Jonglerul dela Notre Dame” de Massenet, căruia i se pregătește o montare admirabilă. Premiera nu e fixată încă, dar va avea loc, după toate probabilitățile, pe la sfârșitul lunii Noembrie.

*

Un penibil conflict, urmat de o grevă parțială a cântăreților români, a izbucnit la Opera Română din Capitală, din pricina preferinței cu care sunt primiți artiștii străini.

Reprezentațiile continuă, dar până nu se va aplană această neînțelegere, activitatea Operei Române nu se va putea desfășura în liniște.

*

Directorul Teatrului Maghiar din Cluj dl dr. Eugen Janovics, a primit invitația din partea dlui Nicolae Iorga, să vie și anul acesta cu trupa lui dramatică la Teatrul Popular. Teatrul Maghiar va da nouă reprezentații în timpul când trupa Teatrului Popular va pleca în turneu în provincie.

Cum populația flotantă maghiară la București se calculează la vreo 80.000 suflete, se prevăd reprezentații cu săli pline.

Prima reprezentație va avea loc în seara de 28 Noembrie, cu piesa „Antonia” de Melchior Lengyel.

IOAN N. JILESCU

CLUJ, STR. REGINA MARIA 16

MAGAZIN DE AUTOMOBILE

Cauciucuri, Michelin Cable, Continental Cord
Accesorii și piese de schimb

Expoziție permanentă de automobile:

Buick — Citroën — Oldsmobil

TELEFON No. 7-63

„AU PRINTEMPS“ (Fost Missir)

Cluj, Str. Memorandului No. 11

Cel mai bine asortat magazin cu articole de mode.

Ștofe, Mătăsuri, Lameuri, Pluș „Silskin“, Pânzărie,
Ștofe pentru mobile, Draperii, Covoare și Linoleum

Prețurile cele mai convenabile!

IULIU MUȘA & Co.

Coafor de dame CLUJ, Str. Memorandului No. 10

Execută lucrări de artă în această
branșă. — Specialist în coafuri
de dame, lucrări de păr. —
Vopsește părul în orice culoare,
garantând durabilitatea.

L'ORÉAL culorile: noir, brun châtain
foncé, châtain, châtain clair, blond
cendre, blond doré, blond, blond
clair, vénétien rouge, vénétien clair.
Acestea se găsesc în praf și fluid

SIMION NIRENDFELD

Mare deposit de cherestea pentru
construcții și materiale similare

CLUJ, CALEA DOROBANȚILOR No. 9